
farár Marián Kuffa

Kazateľnica život

*alebo V nebi nájdeš prostitútky,
vrahov aj zlodejov*

Internetový originál

(rubrika **Kazateľnica život**):

©2014 Marián Kuffa, rozhovory pre
kresťanský portál **www.cestaplus.sk**

Slovenské vydanie:

©2015 KUMRAN, s. r. o.

www.kumran.sk

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto knihy nesmie byť
reprodukováaná, uložená do informačných
systémov ani inak rozširovaná (elektronicky
alebo mechanicky) bez predchádzajúceho
písomného súhlasu vydavateľa.

Redakčné spracovanie:

Martin Ližičiar

Jazyková korektúra:

Eva Petrovičová

Fotografie:

Mária Jakušová

www.cestaplus.sk

Ilustrácia obálky:

Milan Pleva

Grafická úprava:

Štefan Talarovič

Tlač:

Tlačiareň HEIDY, s. r. o.

Prvé vydanie

ISBN 978-80-89487-00-0

*„Milujte ľudí takých, akí sú;
čím menej si to zaslúžia,
tým viac ich milujte.
Nemilujte ich podľa veľkosti ich zásluh,
ale podľa veľkosti ich potrieb!“*

(MOTTO, KTORÉ SI FARÁR MARIÁN KUFFA
NAPÍŠAL V ROKU 1992 A NÁJDETE HO
NA ŽAKOVSEJ FARE AJ DNES)

OBSAH

O Cirkvi:

MY KREŠŤANIA NEŽIJEME TAK,
AKO BY SME MALI | 9

O láske, manželstve a rodine:

ŽIADOSTIVOSŤ HRABE K SEBE
A LÁSKA TLAČÍ OD SEBA | 31

O pokore a pýche:

MÝTNICI A HRIEŠNICI NÁS PREDBEHNÚ
DO BOŽIEHO KRÁLOVSTVA | 57

O živote na fare v Žakovciach:

ZA NESMRTELNÚ DUŠU SA OPLATIA
VŠETKY KOPANCE | 77

Čo by som odkázal mladým mimo Cirkvi? Odpustite nám!

Stavali sme dom a večer som utekal rýchlo na svätú omšu. Len v šušťákoch a teniskách som zastal pri potoku, aby som sa očistil. Zrazu pozerám a oproti mne ide chlapec. Predstavil sa mi ako Jašter. A aj vyzeral ako jašter. Keby ste len videli ten chochol! Mal ho pomarančovo-fialovo-zelený. Lebku mal vyholenú, sfarbenú nažltlo a na nej pásiky.

Spýtal sa ma: „Čau, nevieš, kde je tu fara?“

Ukázal som mu.

„A nevieš, kde je tu farár?“

„Ja som farár. Nevyzerám tak, ale som.“

Bol zvedavý, kam idem.

„Do kostola.“

Začudoval sa.

„Zdá sa ti čudné, že farár ide do kostola?“

Vzal som ho so sebou. Keďže sme malá dedina, vchod do kostola máme len zozadu. Počul som len, ako babky cvakotali naprázdno. Jedna mala obrovské dioptrie, raz zdvihla okuliare, raz ich dala dole. V ten deň som vedel, že zbytočne kážem, všetky babky pozerali na toho chlapca.

Po svätej omši prišli ku mne delegátky babiek a žien. Vedel som, čo bude nasledovať. Keď som si dával albu, počul som veľavýznamné: „Hm, hm. Pán farár, keď budete prijímať takýchto, ako je tamten, stratíte veľa veriacich.“ „Myslíte?“ odpovedal som im. „Ja si myslím, že veriaceho nestratím ani jedného. A keď stratím zákonníkov a farizejov, Cirkev sa očistí.“

Zostali zaskočené. „Čo tým myslíte, pán farár?“ „Pán Ježiš by sa vyhýbal takýmto hosťom?“ Alebo som potom nepochopil evanjelium. Pán Ježiš hovorí: Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov. Opýtajte sa ho, kde má mamu. A kde má otca. Ja vám to vysvetlím.

Keď sa ma raz spýtali, čo by som chcel odkázať mladým ľuďom mimo Cirkvi, povedal som: „Chcel by som ich poprosiť o odpustenie. Týmto mladým dlhujeme veľmi veľa. My kresťania nežijeme tak, ako by sme mali. A aj preto títo mladí odchádzajú z Cirkvi.“

Prečo existujú pankáči, prečo má on na hlave jaštera? Prečo sú skinhedi? Prečo má niekto náušničku v nose, v jazyku? Prečo je to tak? Všimnite si týchto mladých ľudí zblízka, možno zlyhal otec, možno matka. A kde sme boli my kresťania? Kde si bol ty?

Možno stačilo len málo, možno ho stačilo len ťuknúť, aby išiel správnym smerom. Hanbili sme sa, čo povedia iní? A tak sa títo mladí ľudia stratili. My kresťania im nevieme ponúknuť vzor. Namiesto maľovaného Krista maľujeme svojím životom hnusnú pomaľovanú karikatúru. A títo ľudia odmietajú Boha.

Povedia si: Ak je toto Boh, nechcem takého Boha.

Vydavateľstvo so zameraním na modernú kresťanskú literatúru.
Naším cieľom je prinášať slovenskému čitateľovi kvalitnú a pútavú
knihu, ktorá v sebe nesie silné posolstvá viery a nádeje.

Okrem vydavateľskej činnosti prevádzkujeme
najväčšie kresťanské internetové kníhkupectvo na Slovensku.

www.kumran.sk